

сеть годишень; имаше рѣстъ средень; лице учено, костеливо и сурово; чело равно като стѣна, носъ много уголечъ и остъръ; очи хлѣтнѣлы и вървежт на автоматъ. Приплюсненѣтъ му слѣпы очи, надутитъ му жилы и широкиѣтъ страны на този младъ джентлменъ правахъ вида му жестокъ и вече отвратителенъ.

Къщата на Самуила Буттерфлай бѣше ново-сѣздана както и сичкыѣтъ други на Сіото-Тоунъ, защото хронологіята на града не надминуваше шесть тѣ години. Тя бѣше направена отъ обыкновененныя и въ Нью-Йоркъ и въ Филадельфіѣ черноватъ мермеръ. Входѣтъ ѝ бѣше великолѣпенъ, защото архитекторѣтъ бѣше подражалъ портика на Парѣнонъ. Американцитѣ нѣматъ своя архитектура, но въздигатъ домове, заведения и паметници подражаючи на зодчеството на другыѣтъ народы; туй отъ другъ странъ и врѣме списѣва и фантазіята не уморява. А колкото за парѣтъ, обычатъ ги, но ги и харчѣтъ отъ сичкыѣтъ народы най-много, като са наслѣдовали, както са види, оиѣзи поговоркѣ на Цезаря, че добро е да печели человекъ много, но за да похарча и сичко.

Самуилъ Буттерфлай пріе сына си въ кабинета си, който бѣ украсенъ съ великолѣпне невидено и въ най-богатыѣтъ страны на Европѣ.

— Какво ново Жоржо? попыта бащата.

— Насоленото свинско има три сто литрата.

— Добръ. Въ Нью-Йоркъ иматъ шесть сто